

عنوان مقاله:

اصلاحات برنتانو بر منطق قیاسی

محل انتشار:

دوفصلنامه منطق پژوهی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

فرزاد عطار - دانشجوی کارشناسی ارشد فلسفه منطق، دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

فرانتس برنتانو (۱۸۳۸-۱۹۱۷) (Franz Brentano) یکی از فیلسوفان نیمه دوم قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم است. جایگاه ویژه وی را می شود از دو جنبه نشان داد. یکی آن پیوند یا پلی است که می توان به واسطه او بین فلسفه تحلیلی و قاره ای برقرار کرد و دیگری آن که آموزه ها و تحلیل های او هم چنان می تواند سرچشمه بسیاری از پژوهش های فلسفی باشد، همچنان که یک قرن پیش چنین بود، اما سایه سنگین شاگردان مستقیم و غیرمستقیم اش و متأثران از او، مانع آن شد که این بصیرت ها بی واسطه به دست ما برسند. تلاش های اخیر برای بازشناساندن او، نشان از آن دارد که برنتانو در بسیاری زمینه ها هنوز حرفی برای گفتن دارد، و شاید به بیان دقیق تر، حرف های او هم چنان می تواند نقطه عزیمتی برای مباحث عمیق فلسفی باشد. برنتانو همانند دیگر فیلسوفان اثرگذار در زمینه های متفاوتی به فعالیت فلسفی پرداخت، در روان شناسی فلسفی، وجودشناسی (Ontology)، معرفت شناسی، منطق قیاسی، نظریه ارزش، اخلاق، الهیات فلسفی، تاریخ فلسفه و دیگر موضوعات. این مقاله تنها به تاثیر برنتانو بر منطق قیاسی می پردازد. اصلاحات برنتانو بر منطق صوری، حول محور یک تز بنیادین صورت گرفته است. بنا به این تز، تمامی احکام موضوعی محمولی باید به صورت احکام وجودی در آیند. در این مقاله نحوه شکل گیری این تز و تاثیر آن بر منطق قیاسی نشان داده شده است. باید در نظر داشت که فهم کامل اصلاحات برنتانو بر منطق ارسطویی در گروی آشنایی با مسائلی است که ربط مستقیمی به منطق صوری ندارند و از آن جمله، مسائل مربوط به وجود شناسی و معرفت شناسی است.

کلمات کلیدی:

فرانتس برنتانو، اصلاح منطق قیاسی، احکام موضوعی محمولی، احکام وجودی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1440888>

